

RESPONSABILITAT CIVIL I ESCOLA OBERTA

La qüestió de la responsabilitat civil ha sortit a llum arran de dos accidents escolars a Bagà (Barcelona) i a San Sebastian de los Reyes (Madrid), que varen ser tractats pels mitjans de comunicació quan els jutges, malgrat el seu caràcter fortuït, varen condemnar el director, en un cas, i a la tutora i a la directora en l'altre.

El problema es deriva de l'arcaica legislació vigent, que es basa en el Codi Civil i en la llei de Règim Jurídic de l'Administració de l'Estat, en la que no hi ha distinció entre els funcionaris que treballen amb papers i els que ens relacionam amb alumnes, on els accidents físics poden tenir derivacions més o manco greus.

Amb l'actual legislació a la mà, els advocats que reben consulta d'una família que ha tengut la desgràcia que un fill seu hagi sofert un accident greu durant la jornada escolar, li recomanen que per percebre una indemnització, el camí més curt i més segur és demandar al professor i no l'Administració, ja que aquesta demanda exigiria un procés molt més llarg.

Per aquest motiu, la majoria de centres concerten pòlisses amb assegurances privades per cobrir les conseqüències de possibles judicis per responsabilitat civil.

Governos autònoms

Recentment alguns Governos autònoms es plantejaren que la solució era cobrir ells aqueixa garantia. Però no és una sortida satisfactòria, perquè no evita la condemna del professor, sinó el que hagi de pagar la sanció. Per això la Generalitat de Catalunya, per exemple, ja intercedeix obertament pel canvi del marc legal, ja que si segueix vigent l'actual legislació, les famílies solament poden percebre indemnització quan el jutge dicta resolució contra l'altra part.

Es tan injust, tenint en compte l'article 106 de la Constitució, que fa l'Administració responsable dels danys que se'n deriven del mal funcionament dels serveis públics, que el professor carregui amb una responsabilitat que no és seva com que una família no pugui percebre la indemnització que li correspon.

Aquesta situació a duit molts professors a abandonar aquelles activitats que impliquen un major risc

com són determinats exercicis gimnàstics, excursions pràctiques de laboratori, responsabilitat de menjador escolar, etc.

Reconeixent les raons que el motiven, creim que és urgent donar una sortida al tema perquè no hi hagi traves que impedisquin una escola activa i oberta al seu entorn.

La iniciativa popular per respallar la proposició de llei presentada al Congrés dels Diputats per la Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyança (UCSTE) és una via útil per sortir de l'andarivell.

L'articulat del projecte garanteix que l'Administració indemnitzarà, per les lesions derivades d'accidents dels membres de la comunitat escolar durant el funcionament dels centres de titularitat pública, sempre que el consell escolar del centre avaluï la petició dels afectats. Una altra peculiaritat del projecte és que el silenci administratiu és considerat en positiu. Així que, transcorregut el termini, que es fixa en dos mesos, "sense que s'hagi dictat resolució expressa, s'entendrà admesa la petició i concedida la indemnització sol·licitada".

Perquè aquest projecte sigui debatut en el Ple del Congrés és necessari complir el requisit que marca la Constitució que sigui avalat per un mínim de 500.000 signatures de ciutadans amb dret a vot.

No pareix difícil aconseguir-lo tenint en compte el nombre de pares i mares que poden firmar en els propis centres d'E.G.B. i F.P., a més dels professors, alumnes majors de 18 anys i ciutadans en general majors d'aquesta edat i que se sentin solidaris amb aquesta iniciativa.

El Ministeri d'Educació ha sortit al pas fent una oferta que no resol la situació actual. Promet fer una circular que recull aproximadament el contingut del projecte d'iniciativa popular, amb dues greus mancances. La primera es deriva del seu rang, ja que en no ser una llei, pareix de dubtosa validesa jurídica i deixa fora del seu àmbit a les comunitats autònomes amb competències educatives. La segona es refereix que no contempla el silenci administratiu en sentit positiu, el que permet que s'allarguin molt de temps els tràmits

SOBRE LA RESPONSABILIDAD CIVIL

per aconseguir una indemnització.

Comunitat educativa

El fet que el projecte que defensam abraci tota la comunitat educativa demostra que fou elaborat tenint en compte una escola activa en la que també els pares tenen al seu càrrec algunes activitats del pla del centre.

Sabem que les idees són més efectives quan les comparteix una majoria que quan els que les pensen són pocs. Avui és evident que un nombre molt elevat de professors i pares han pres consciència que amb l'actual legislació sobre responsabilitat civil no es pot fer l'escola que desitjam. No es tracta, doncs, d'una reivindicació a la contra o corporativa, sinó per una escola millor.

Pío Maceda és membre de la comissió de la iniciativa popular sobre responsabilitat civil.

Traducció de Joan Lladonet

L'article 9.2 de la Constitució Espanyola de 1978 estableix l'obligació per part dels poders públics de facilitar la participació dels ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social.

La tasca legislativa és, sens dubte, la forma més perfecta de participació en la vida política d'un Estat de Dret. La mateixa Constitució a l'article 87.3 estableix que una Llei Orgànica (Llei 3/1984) regularà la iniciativa popular per a la presentació de proposicions de llei.

"La Unión Confederal de Sindicatos de Trabajadores de la Enseñanza" (U.C.S.T.E.) ha volgut acollir-se a la iniciativa legislativa popular per presentar al Parlament una proposició de llei que reguli la RESPONSABILITAT CIVIL DELS FUNCIONARIS DOCENTS.

Aquesta proposició de llei, que per poder ser defensada al Parlament haurà de comptar amb el suport de cinc-cents mil firmes, aborda una problemàtica, la de la responsabilitat civil del professor, que per una part dóna lloc a situacions injustes i a vegades esperpèntiques i per altra part posa en gran perill l'ensenyament actiu, la base de qualsevol reforma educativa.

Quedi clar que els funcionaris docents no aspirem amb aquesta proposició de llei gaudir d'uns privilegis enfront de la resta dels ciutadans. Això no seria ètic i seria anticonstitucional. Tan sols demanam que l'Administració es faci càrrec de la seva responsabilitat subsidiària. Tan sols demanam no haver de passar sistemàticament processos penals amb declaració de culpabilitat per dilucidar una responsabilitat purament civil. Tan sols demanam que els pa-

res tinguin al seu abast una eina ràpida i efectiva per demanar responsabilitats pels mals ocasionats pel funcionament de l'Administració o dels seus representats. Tan sols demanam poder anar més enllà d'una ensenyança teòrica i academicista. Tan sols demanam poder dur a terme una tasca educativa activa, dinàmica i sense entrebancs.

Tomàs Martínez Miró.

PAPERS PINTATS I PINTURES
MARCS I MOTLLURES

*Casa
Domar
Flores*

ARTICLES PER A ARTISTES

Sant Miquel, 77 - Tel. 72 14 83
07002 PALMA DE MALLORCA

ELECCIONS SINDICALS
STEI-UCSTE